

מְעַרְב, שְׁרֵטוּטִין זְעִירִין דְּקָרִיצִין דְּעִינָא מִסְטָרָא דָּאֵת י', שְׁרֵטוּטִין בְּאוּרְכָא
 בְּפוּתָיָא בְּגָבְהָא מִסְטָרָא דְתַלְתָּ אַתּוּן דְּאִינוּן הו"ה, כְּלֵהוּן אֲשַׁמּוּדְעִין
 בְּשַׁעוּר קוּמָה דְּבַר נֶשׁ, בְּאוּרְכָא מִסְטָרָא דְאַרְיָה קוּמָה, דְּאִינוּן אַנְשֵׁי חֵיל,
 בְּפוּתָיָא קָצֵר קוּמָה וּרְחֵבָא דְקוּמָה, וְאִינוּן יְרָאֵי אֱלֹהִים, בְּגָבְהָא גְבֵהָ
 קוּמָה וְאִינוּן אַנְשֵׁי אָמֶת, זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שׁוֹנְאֵי בְּצַע מִסְטָרָא דָּאֵת י',
 וְדוּד מִסְטָרָא דָּאֵת י' אֲתֵמַר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן, וְאֵלִין אִינוּן
 שׁוֹנְאֵי בְּצַע, שְׁרֵטוּטִין אֵלִין בְּאַרְחַ מִישַׁר, כְּשִׁרְטוּטִין דְּגִט פְּטוּרִין דְּצָרִיף
 שְׁרֵטוּטִי, אוּ אֵלִין דְּמַחֲיִבָא אוּרִייתָא, וְעַל אֵלִין שְׁרֵטוּטִין אֲתֵמַר (תְּהִלִּים כה
 כ) כָּל אַרְחוֹת יְהו"ה חֶסֶד וְאֶמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעִדּוּתוֹ.

שְׁרֵטוּטִין בְּאַרְיָכוּ מִסְטָרָא דְרַבִּי"ע פְּגוּוּנָא דְתַקִּיעָה, וְאֵלִין אִינוּן אַרְיָכִין
 דְּקוּמָה מִסְטָרָא דִּימִינָא, אַרְיָ אַפִּים, אַרְיָכִין בְּקָלָא בְּצִלּוֹתִין
 בְּאוּרִייתָא, אַרְיָכִין בְּרוּגְזָא, אַרְיָכִין בְּשַׁעֲרָא בְּעֵינִין בְּאַנְפִּין בְּחוּטְמָא
 בְּשַׁפּוּן בְּדִיקְנָא בְּגוּפָא בְּדְרוּעִין בְּרַגְלִין בְּאַצְבָּעֵן (דף קבה ע"ב) רְשִׁימוּ דְלֵהוּן
 חוּר, וּוִי לֹון לְאֵלִין דְּמַכְחִישִׁין דִּיּוֹקְנִיהוּן לְעֵילָא, כְּאֵלוּ מַכְחִישִׁין סְדְרֵי
 בְּרָאשִׁית, וּכְאֵלוּ מְמַעֲטִין אֶת הַדְּמוּת, דְּאִיהוּ שִׁיעוּר קוּמָה דְלְעֵילָא, דְּאֵלִין
 דְּשִׁרְטוּטִיהוּן אַרְיָכִין, וְקוּמָה דְלֵהוּן וְאַבְרִים דְלֵהוּן, צָרִיכִין לְמַהוּי מְאָרֵי
 דְחֶסֶד, אַרְיָכִין בְּרוּגְזָא, מְאָרֵי בְּרַחֲמֵי, הֵהוּא דְאֲתֵמַר בֵּיהּ (ישעיה מא ח) זָרַע
 אַבְרָהָם אוּהָבֵי.

שְׁרֵטוּטִין בְּרַחֲבָא, פְּגוּוּנָא דְשִׁבְרִים, תְּנוּעָה דְלֵהוּן תְּבִי"ר, וְאִינוּן רַחְבִּים
 וְקָצֵרִים דְּקוּמָה, וְאַנְפִּין רַחְבִּין וְקָצֵרִין, וְעֵינֵי רַחְבִּים, וְחוּטְמוּי
 רַחְבִּים, וְשַׁפּוּן רַחְבִּים, אֵלִין אִינוּן יְרָאֵי אֱלֹהִים, מְאָרֵי דִירָאָה מִסְטָרָא
 דִּיצְחָק, וּוִי לְמָאן דְּאַכְחִישׁ קוּמָתִיהּ בְּעוֹבְדִין בִּישִׁין, דִּירִית נִשְׁמָתָא בִּישָׂא
 דְרַכִּיב עַל דִּיּוֹקְנִיהּ, דְּאַכְחִישׁ פְּמִלְיָא לְעֵילָא. שְׁרֵטוּטִין גְּבוּהִין, וְאַנְפִּין
 גְּבוּהִין, וְעֵינֵי גְּבוּהִין, וְחוּטְמָא וְשַׁפּוּן גְּבוּהִין, וְגוּפָא גְּבוּהָ, אֵלִין אִינוּן
 מְאָרֵי דְקָשׁוּט זָרַע אָמֶת, מֵהֵהוּא דְאֲתֵמַר בֵּיהּ (מִיכָה ז כ) תִּתֵּן אָמֶת לִיעֶקֶב.
 וְאֵלִין אִינוּן אַדְנִי, א' אַרְיָ אַנְפִּין וְעֵלִיהּ שְׁרִיא י', ד' רַחֲבָא דְאַנְפִּין
 וְעֵלִיהּ שְׁרִיא ה', נ' גְּבוּהָ דְאַנְפִּין וְעֵלִיהּ שְׁרִיא ו', י' רַחֲבָא דְאַנְפִּין
 וְעֵלִיהּ שְׁרִיא ה', שְׁרֵטוּטִין זְעִירִין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה בְּעַגּוּלָא בְּדִיקְנָא דָּאֵת
 י', שׁוֹנְאֵי בְּצַע, מִסְטָרָא דְדוּד דְאֲתֵמַר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן,
 וְאִינוּן עֵינִין זְעִירִין שְׁפִירִין בְּעַגּוּלָא, אַנְפִּין זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שְׁפִירִין,
 חוּטְמָא זְעִירָא פּוּמָא זְעִירָא גּוּפָא דִלִּיהּ זְעִירָא, שְׁפִיר בְּכָלָא, וְעֵלִיהּ
 שְׁרִיא ה'.

שְׁרֵטוּטִין גְּבוּהִין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה, שְׁלִשְׁלָא"ה דְתַקִּיעָה וְשִׁבְרִים, דָּא

סליק קלא בתרועעה, ודא תבר לה בשברים, ודא בינוני בקליה, שלשלאה דתקיעה ושברים, לא אריך ולא קצר, מאן דאיהו בדיוקנא דאת יו"ד איהו קול דממה דקה, ודא מדה לכל אברין דאנפין לעילא, מתתא לעילא, איהי מדה לכל ספירה וספירה מעשר ספיראן, ובה סליקת כל ספירה לעשרת אלפים רבי רבבות, ו' שעוריה בכל ספירה וספירה ששת אלפים רבי רבבות, ה' ה' אינון מהלך בכל ספירה וספירה ה' אלפים רבי רבבות, מעילא לתתא, ומתתא לעילא.

שרטוטין עקימין דלאו אינון רשימין בארז מישר, אנון רשימין דנחש עקלתון, דשרטוטין פשלשלאה פגוונא דא VV MM (אינון מהלך דנונין דימא), (נ"א מהלך דלחון פנונין בימא), דאינון פגוונא דתלמידי חכמים דמתרבין בימא, ואינון רזא דתרועעה, $\lesssim$ ושלשלת והכי מהלך דנוניא פגוונא דתרועעה, ואינון דרג"א לתתא, שלשלת לעילא, פגוונא דקדושה הכי אינון רשימין מסטרא דמסאבו, דהכי אוקמוה מארי מתניתין (קהלת ד' ז) זה לעמת זה עשה האלהים.

שרטוטין אינון פגוונא דלולב, דאתמר ביה נפרצו עליו פסול, הכי שרטוטין דאית בהו פרידו ופריצו, דא אחזי בגלגולא דיליה קדם דאתיא לעלמא, דהוה מקצץ פנטיעות ועביד פרודא באילנא דחיי, באתר דאתגזרת נשמתיה, ובמאי אשתמודע, אלא שרטוטין דאינון אריכין פגוונא דא - (נ"א) לית בהו פסק שלמין אינון, האי בר נש לא אכחיש דיוקניה, ולא עבד פרודא באילנא דחיי.

ואם אית בהו פסק פגוונא דא - (נ"א) - האי בר נש אכחיש דיוקניה, ועבד פגם ומום, ובההוא פגם שריא מום, פפום מום דסיהרא, פריץ איהו, מצח אשה זונה (ירמיה ג א), שריא ביה פריצו במצחו, מההוא אתר איהו פגים, וצריך לכסאה מצחו דלא יתגלי עריתיה למארי דינא, ואם חזר בתשובתא, יהא פגימו דיליה נחית לתתא, לקבל בה ענשא, ואם לאו איהו חוזר בתשובתא, מסתלקת לעילא לתבעא ליה דינא בעלמא דאתי, בההוא אתר דפגים, עליה אתמר (שמות כא ט) מעם מזבחי תקחנו למות, ולא למגנא אמרו קדמאין, במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריך, דלא נכחיש דיוקניה ויעביד (דף קכו ר"ב) פריצו בדיוקנא דלעילא.

באורייתא דלעילא מאן דרשים וציר אלין שרטוטין, איהו אמון מופלא ומכוסה, מאן דאסתכל בשפולי משפנא, אשתמודע באלין רשימין וצירין, דאתמר בהון (תהלים קלט טו) רקמתי בתחתיות ארץ, ציורא